

lige Fattige; det, at der gives en vis Regel for Hjemsendelse af dem, der ere Betlere og Løsgængere, og en anden for Hjemsendelse af Fattige, forekommer mig saaledes ikke at være principstridigt. Det vilde tværtimod være principstridigt, dersom man vilde skære dem alle over een Kam, idet der er en himmelvid Forskjel paa disse to Classer af Personer. — Den ærede Ordfører har vistnok Ret i, at det, formelt taget, altid vil være Forsørgelsescommunen, der optræder som Requirit med Hensyn til Hjemsendelsen af Fattige; men jeg troer, at den ærede Landsthingsmand her ligeoverfor (Krog) dog havde fuldkommen Ret, naar han sagde, at det netop oftest var Opholdscommunen, som indirecte foranledigede Hjemsendelsen ved den Maade, hvorpaa den forsørge den Fattige. Jeg troer, at man ved at vedtage mit Endringsforslag ikke alene vil forhindre ubillige Hjemsendelser af værdige Fattige, men ogsaa til en vis Grad vil tvinge Opholdscommunen til at behandle fremmede Fattige noget mere i Lighed med deres egne, idet man formindsker den Opfordring, der nu er for Opholdscommunen til at behandle fremmede Fattige paa en saadan Maade, at Forsørgelsescommunerne blive nøbte til at bede om at faae dem hjem. — Jeg skal sluttelig kun udtale, at jeg vel erkjender Udvalgets Lovudkast i dets Heelhed for at være et saa betydeligt Fremstridt, at man meget godt kan tage imod det, selv om der er enkelte Punkter i det, i Henseende til hvilke det synes, at Udvalget ikke har truffet det helbigste Valg; men at jeg dog kun kan anbefale det af mig stillede heromhandlede Endringsforslag som et, der i mine Tanker end yderligere vil forbedre det Værd, som Udvalget allerede saa helbigt har begyndt. — Den ærede Landsthingsmand her skraas overfor, der, saavidt jeg erindrer, er fra 3die Kreds (Tobiesen), har anket over, at man ved at gaae ind paa dette mit Endringsforslag vilde etablere en Række af beværlige Mellemregninger. Jeg troer ikke, at denne Banskfelijkheid let skal kunne affrække Nogen fra at stemme for mit Endringsforslag. Det forekommer mig nemlig, at Transportregningens Rigtighed dog ligesuldt maa constateres, hvad enten det er Amtscommunen, eller det er Opholdscommunen,

der skal bære den ene Halvdeel af Transportudgifterne sammen med Forsørgelsescommunen, og det vil dog ikke kunne have betydelig større Banskfelijkheid at faae den ene Halvdeel refunderet af en fremmed Commune istedetfor af Amtscommunen. Jeg troer derfor ikke, at Banskfelijkheid ved disse Afregninger i Virkeligheden vil være saa stor, som den ærede Landsthingsmand meente, naar blot, vel at mærke, Beløbet af Udgifterne først er constateret; i at faae dette constateret ligger Banskfelijkheid, men den maa man jo lige godt over i begge Tilfælde.

Krog: Da jeg første Gang saae det af Regjeringen forelagte Lovudkast, gjorde det mig ondt at see, at dets Titel var: Lovudkast om Udgifterne ved hjemsendte Fattiges med Fleres Transport, idet der under de saaledes omtalte Flere forstodes Forbrydere, der hjemsendtes fra Straffeanstalterne, tilligemed Betlere og Løsgængere, og det altsaa maatte synes, som om Lovgivningen slog dem og de Fattige sammen og paa en vis Maade stemplede Fattigdommen som en Forbrydelse . . .

Formanden: Jeg veed ikke, om det ærede Medlem er opmærksom paa, at det kun er Indenrigsministerens Endringsforslag til 2det Stykke af § 2, der er under Forhandling.

Krog: Jo, jeg veed det. Der er imod det nu foreliggende Endringsforslag blevet indvendt, at det indførte et forskjelligt Princip med Hensyn til Behandlingen af Fattige og af de andre omtalte Transportander; men dette forekommer mig efter det Anførte ikke at være nogen Indvending, der med Rette kan gjøres gjældende imod den høitærede Indenrigsministers Forslag. Det har tværtimod netop tiltalt mig, at der dog derved i eet Stykke gjordes nogen Forskjel imellem de Fattige og de andre Transportander, mellem de Fattige og Forbrydere.

Tobiesen: Jeg maa være ganske enig med den høitærede Indenrigsminister i, at der ogsaa maa finde Mellemregning Sted imellem Amtscommunen og vedkommende Forsørgelses-